

Byla C-505/19

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2019 m. liepos 3 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. birželio 27 d.

Pareiškėjas:

WS

Atsakovė:

Vokietijos Federacinė Respublika

VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN

NUTARTIS

Administracinėje byloje

W S

pareiškėjas

<...>

prieš

Vokietijos Federacinę Respubliką,

<...>

atsakovę,

dėl

teisės į duomenų apsaugą (**orig. p. 2**)

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Vysbadeno administracinis teismas) <...>

2019 m. birželio 27 d. nutarė:

1. Sustabdyti bylos nagrinėjimą.
2. Pagal SESV 267 straipsnį pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą dėl šių klausimų:
 - a) Ar Šengeno konvencijos 54 straipsnį, siejamą su Pagrindinių teisių chartijos 50 straipsniu, reikia aiškinti taip, kad draudžiama netgi pradėti baudžiamąją procedūrą dėl tos pačios nusikalstamos veikos visose 1985 m. birželio 14 d. Konvencijos dėl Šengeno susitarimo, sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo (Šengeno *acquis* pagal 1999 m. gegužės 20 d. Tarybos Sprendimo 1999/435/EB (OL L 239, 2000 9 22, p. 13; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 2 t., p. 9) 1 straipsnio 2 dalį, toliau – Šengeno konvencija) Susitariančiose Šalyse, kai Vokietijos prokuratūra pradėtą baudžiamąją procedūrą nutraukia po to, kai įtariamasis įvykdė tam tikrus įpareigojimus, be kita ko, sumokėdamas ir tam tikrą prokuratūros nurodytą pinigų sumą?
 - b) Ar iš Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (2016 m. birželio 7 d. redakcija su ištaisytomis klaidomis, OL C 202, p. 1, 47; toliau – SESV) 21 straipsnio 1 dalies išplaukia draudimas valstybėms narėms įgyvendinti trečiųjų valstybių suėmimo prašymus, pateiktus per tarptautinę organizaciją, kaip antai Tarptautinė kriminalinės policijos organizacija (Interpolas), jei asmuo, kurį prašoma suimti, yra Sąjungos pilietis, o valstybė narė, kurios pilietis jis yra, tarptautinei organizacijai, taigi ir kitoms valstybėms narėms, yra išreiškusi abejones dėl to, ar suėmimo prašymas (**orig. p. 3**) suderinamas su *non bis in idem* principu?
 - c) Ar pagal SESV 21 straipsnio 1 dalį yra draudžiama netgi pradėti baudžiamąją procedūrą ir taikyti sulaikymą valstybėse narėse, kurių pilietybės atitinkamas asmuo neturi, jei tai prieštarauja *non bis in idem* principui?
 - d) Ar Direktyvos (ES) 2016/680 4 straipsnio 1 dalies a punktą ir 8 straipsnio 1 dalį, siejamus su Šengeno konvencijos 54 straipsniu ir Pagrindinių teisių chartijos 50 straipsniu, reikia aiškinti taip, kad valstybės narės privalo priimti teisės normas, užtikrinančias, kad baudžiamosios procedūros nutraukimo atveju visose 1985 m. birželio 14 d. Konvencijos dėl Šengeno susitarimo, sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių

- dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo (OL L 239, 2000 9 22, p. 13; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 2 t., p. 9) Susitariančiose Šalyse yra draudžiama toliau tvarkyti Tarptautinės kriminalinės policijos organizacijos (Interpolo) *Red notices* (Raudonieji pranešimai), kurių tikslas yra tolesnė baudžiamoji procedūra?
- e) Ar Tarptautinės kriminalinės policijos organizacijos (Interpolo) duomenų apsaugos lygis yra tinkamas, jei nėra Direktyvos (ES) 2016/680 36 straipsnyje numatyto sprendimo dėl tinkamumo ir (arba) Direktyvos (ES) 2016/680 37 straipsnyje numatytų tinkamų apsaugos priemonių?
- f) Ar trečiųjų valstybių į Tarptautinės kriminalinės policijos organizacijos (Interpolo) pranešimą apie paiešką (*red notice*) įrašytus duomenis valstybės narės turi teisę toliau tvarkyti tik tuo atveju, jei trečiosios valstybės pranešime apie paiešką platinamas prašymas suimti ir išduoti asmenį nepažeidžia Europos teisės, visų pirma *non bis in idem* principo?
3. Prašyti nagrinėjamam prašymui priimti prejudicinį sprendimą taikyti Teisingumo Teismo procedūros reglamento 107 ir paskesniuose straipsniuose numatytą sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą. (**orig. p. 4**)

Motyvai

I.

1. **Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos** (toliau – Pagrindinių teisių chartija, OL C 202, 2016 6 7, p. 389) **50 straipsnyje** nustatyta:
- „Niekas negali būti antrą kartą teisiamas ar baudžiamas už nusikalstamą veiką, dėl kurios Sąjungoje jis jau buvo galutinai išteisintas ar pripažintas kaltu pagal įstatymą.“*
2. **Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo** (2016 m. birželio 7 d. redakcija su ištaisytomis klaidomis, OL C 202, p. 1, 47; toliau – SESV) **21 straipsnio 1 dalyje** nustatyta:
- „Kiekvienas Sąjungos pilietis turi teisę laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje laikydamasis Sutartyse ir joms įgyvendinti priimtose nuostatose nustatytų apribojimų bei sąlygų.“*
3. **Konvencijos dėl Šengeno susitarimo**, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, įgyvendinimo (OL L 239, 2000 9 22, p. 19; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 2 t., p. 9; toliau – Šengeno konvencija) **54 straipsnyje** nustatyta:

„Asmuo, kurio teismo procesas vienoje Susitariančiojoje Šalyje yra galutinai baigtas, už tas pačias veikas negali būti persekiojamas kitoje Susitariančiojoje Šalyje, jei jau paskirta bausmė, ji jau įvykdyta, faktiškai vykdoma arba pagal nuosprendį priėmusios Susitariančiosios Šalies įstatymus nebegali būti vykdoma.“

4. 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos **direktyvos (ES) 2016/680** dėl fizinių asmenų apsaugos kompetentingoms institucijoms tvarkant asmens duomenis nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo tikslais ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, ir kuria panaikinamas (**orig. p. 5**) Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR (OL L 119, 2016 5 4, p. 89) **4 straipsnyje** reglamentuojami

Su asmens duomenų tvarkymu susiję principai

Valstybės narės numato, kad asmens duomenys turi būti:

- a) *tvarkomi teisėtai ir sąžiningai;*
- b) *renkami konkrečiai nustatytais, aiškiai apibrėžtais ir teisėtais tikslais ir negali būti tvarkomi tokiu būdu, kuris būtų nesuderinamas su tais tikslais;*
- c) *tinkami, aktualūs ir ne pernelyg išsamūs tikslų, kuriais jie yra tvarkomi, atžvilgiu;*
- d) *tikslūs ir prireikus atnaujinami; turi būti imamasi visų pagrįstų priemonių siekiant užtikrinti, kad asmens duomenys, kurie nėra tikslūs, atsižvelgiant į jų tvarkymo tikslus, būtų nedelsiant ištrinti arba ištaisyti;*
- e) *saugomi tokia forma, kad duomenų subjektų tapatybes būtų galima nustatyti ne ilgiau, nei tai yra būtina tais tikslais, kuriais jie tvarkomi;*
- f) *tvarkomi taip, kad būtų užtikrintas tinkamas asmens duomenų saugumas, įskaitant apsaugą nuo tvarkymo be leidimo arba neteisėto tvarkymo ir nuo netyčinio praradimo, sunaikinimo ar sugadinimo, taikant tinkamas technines ar organizacines priemones.*

Direktyvos (ES) 2016/680 8 straipsnyje reglamentuojamas

Tvarkymo teisėtumas

1. *Valstybės narės numato, kad duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu jis būtinas, ir tiek, kiek jis būtinas kompetentingai institucijai atlikti užduotį 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais, ir kad jis turi būti grindžiamas Sąjungos arba valstybės narės teise.*
2. *Valstybės narės teisėje, kuria reglamentuojamas duomenų tvarkymas šios direktyvos taikymo srityje, konkrečiai nurodomi bent tvarkymo tikslai, tvarkytini asmens duomenys ir duomenų tvarkymo tikslai. (**orig. p. 6**)*

II.

6. Pareiškėjas reiškia prieštaravimą dėl Tarptautinėje kriminalinės policijos organizacijoje (Interpole) įregistruoto ne Europos Sąjungos valstybės pranešimo apie paiešką (*red notice*). Pagal Interpolo *Data Processing Rules* (Duomenų tvarkymo taisyklės) 82 straipsnį *Red Notice* tikslas – nustatyti asmens buvimo vietą ir jį suimti ekstradicijos tikslu. Prašymas suimti pareiškėją grindžiamas kaltinimais korupcija. Dėl šių kaltinimų korupcija *Staatsanwaltschaft München I* (I-oji Miuncheno prokuratūra) vykdė ikiteisminį tyrimą, kuris galiausiai buvo nutrauktas įtariamajam įvykdžius piniginį įpareigojimą pagal *Strafprozessordnung* (Baudžiamojo proceso kodeksas, toliau – *StPO*) 153a straipsnio 1 dalies pirmą sakinį (dėl klausimo, ar prokuratūra yra nepriklausoma institucija, žr. 2019 m. gegužės 27 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-509/18, ECLI:EUC:2019:457; dėl klausimo apie teismo nepriklausomumą žr. bylą C-272/19). Šiomis baudžiamosios procedūros nutraukimo aplinkybėmis turėtų būti taikomas *non bis in idem* principas, nes valstybės narės prokuratūra, teismui nedalyvaujant, nutraukė šioje valstybėje narėje pradėtą baudžiamąją procedūrą po to, kai įtariamasis įvykdė tam tikrus įpareigojimus, visų pirma sumokėdamas tam tikrą prokuratūros nustatytą piniginę sumą (2003 m. vasario 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-187/01 ir C-385/01, *Hüseyin Gözütok* [C-187/01] ir *Klaus Brügge* [C-385/01], žr. ir 2016 m. birželio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimą byloje C-486/14).
7. Europos Sąjungai nepriklausanti valstybė *Red Notice* siekia, kad pareiškėjas, dėl kurio per Interpolą yra išplatintas visose 190 valstybių narių, taigi ir visose ES valstybėse narėse galiojantis arešto orderis, būtų sulaikytas. 2013 m. Vokietijos Federacinė Respublika paprašė Interpolo pridėti papildymą (*addendum*), kuriame pažymima, kad nacionalinis Interpolo biuras – *Bundeskriminalamt* (Federalinės kriminalinės policijos biuras) – laikosi nuomonės, jog perspėjime minimomis aplinkybėmis yra taikytinas *non bis in idem* principas. Dėl tebegaliojančio *Red Notice* pareiškėjas negali būti nė vienoje iš ES valstybių narių ir Šengeno erdvėje nerizikuodamas būti be pagrindo sulaikytas, nes visos valstybės, nepaisydamos nuorodos į *non bis in idem* principą, akivaizdžiai įtraukė jį į ieškomų asmenų sąrašus. (orig. p. 7)
8. Atsakovė paaiškino, kad Šengeno informacinėje sistemoje (SIS) dėl pareiškėjo nėra jokio perspėjimo. Tačiau pareiškėjas, kaip rodo jo paties tyrimas, yra įtrauktas į Europos Sąjungos valstybių narių ir Šengeno valstybių duomenų bazes.
9. Direktyvos (ES) 2016/680 8 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad asmens duomenų (nagrįnėjamu atveju – pateiktų *Red Notice*) tvarkymas yra teisėtas tik tuo atveju, jeigu jis būtinas, ir tiek, kiek jis būtinas kompetentingai institucijai atlikti užduotį Direktyvos (ES) 2016/680 1 straipsnio 1 dalyje išdėstytais tikslais, ir kad jis turi būti grindžiamas Sąjungos arba valstybės narės teise.
10. Vadinasi, net ir be įrašymo į SIS Šengeno konvencijos 54 straipsnis, siejamas su Pagrindinių teisių chartijos 50 straipsniu, turi būti taikytinas. Kaip nustatyta

suformuotoje Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, Šengeno konvencijos 54 straipsnyje

11. „*įtvirtinto principo ne bis in idem tikslas – išvengti, kad laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje asmuo, kurio teismo procesas yra galutinai baigtas, įgyvendindamas savo teisę į laisvą judėjimą, būtų persekiojamas už tas pačias veikas kelių susitariančiųjų valstybių teritorijoje, siekiant kad būtų užtikrintas teisinis saugumas gerbiant galutiniais tapusius viešosios valdžios institucijų sprendimus, nesant valstybių narių baudžiamųjų įstatymų visiško ar dalinio suderinimo*“

(2006 m. rugsėjo 28 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Van Straaten*, C-150/05, 44 punktas; 2014 m. gegužės 27 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Spasic*, C-129/14 PPU, 63 punktas; 2006 m. rugsėjo 28 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Van Straaten*, C-150/05, 45-46 punktai; 2006 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Van Esbroeck*, C-436/04, 33 punktas; 2005 m. kovo 10 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Miraglia*, C-469/03, 32 punktas).

12. Šengeno konvencijos 54 straipsnis – tai esminė teisinė abipusio susitariančiųjų valstybių pasitikėjimo viena kitos baudžiamosios teisės sistemomis pasekmė. Tai galioja taip pat ir būtent tada, kai skirtinguose susitariančiųjų valstybių baudžiamuosiuose įstatymuose už nusikalstamą veiką numatytos skirtingos teisinės pasekmės (2006 m. rugsėjo 28 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Van Straaten*, C-150/05, 44 punktas; 2016 m. rugsėjo 28 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Gasparini*, C-467/04, 30 punktas; 2006 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Van Esbroeck*, C-436/04, 31 punktas).
13. Jei Šengeno konvencijos 54 straipsnis būtų taikomas tik į SIS įtrauktoms nusikalstamoms veikoms, tai būtų nesuderinama su minėtaisiais tikslais. Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė, atitinkamo asmens apsauga bei **(orig. p. 8)** susitariančiųjų valstybių pasitikėjimo viena kitos baudžiamosios teisės sistemomis principas turi galioti ir į SIS neįtrauktų nusikalstamų veikų atveju.
14. Savo 2016 m. rugsėjo 6 d. Sprendime *Aleksei Petruhhin / Latvijas Republikas Generalprokuratura* (C-182/15, ECLI:EU:C:2016:630) Europos Sąjungos Teisingumo Teismas yra išaiškinęs, kad ir valstybės narės santykiuose su trečiąja valstybe ekstradicijos atveju yra taikoma Sąjungos teisė, konkrečiai – SESV 21 straipsnis (30 punktas). Tas pats pasakytina ir apie valstybės narės santykius su trečiąja valstybe, kai į juos įsijungia tokia tarptautinė organizacija, kaip antai Interpolas, kuri tarpininkauja persiunčiant prašymus suimti ir kitas kriminalinės policijos užklausas. Tik plačiai aiškinant SESV 21 straipsnio 1 dalį galima užkirsti kelią Sąjungos piliečių judėjimo laisvei kylantiems rizikams, kuri atsiranda dėl to, kad jie nebegali būti kitoje nei jų kilmės valstybė narė valstybėje narėje, nes rizikuoja būti neteisėtai išduoti dėl trečiojoje valstybėje neteisėto, nusižengiant *non bis in idem* principui pareikšto, todėl Sąjungos teisę pažeidžiančio kaltinimo. Be to, remiantis 2016 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo Sprendimu *Aleksei Petruhhin / Latvijas Republikas Generalprokuratura*

- (C-182/15, ECLI:EU:C:2016:630) taikoma apsauga nuo neteisėtos ekstradicijos suteikiant valstybei narei, kurios pilietis yra *Red Notice* nurodytas asmuo, galimybę išduoti Europos arešto orderį (48 punktas) nagrinėjamu atveju neturi jokio poveikio, nes Europos arešto orderio išdavimas prieštarauja *non bis in idem* principui.
15. Kadangi valstybės narės, tikrinamos suėmimo prašymus, kaip jau minėta, privalo taikyti SESV 21 straipsnio 1 dalį, taigi Sąjungos teisę, privaloma laikytis Pagrindinių teisių chartijoje įtvirtintų teisių, nagrinėjamu atveju – jos 50 straipsnio (2016 m. rugsėjo 6 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Aleksei Petruhhin / Latvijas Republikas Generalprokuratura*, C-182/15, ECLI:EU:C:2016:630, 52 punktas).
 16. Šengeno konvencijos 54 straipsnyje, siejamame su Pagrindinių teisių chartijos 50 straipsniu, yra įtvirtintas ne tik aiškus draudimas bausti antrą kartą, bet ir draudimas toliau (**orig. p. 9**) persekioti visose Šengeno konvencijos Susitariančioiose Šalyse. Galutiniu sprendimu, kaip jis suprantamas pagal šias nuostatas, pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją laikomas ir bylos nutraukimas pagal *StPO* 153a straipsnio 1 dalies pirmą sakinį įtariamajam įvykdžius visus skirtus įpareigojimus (2003 m. vasario 11 d. Teisingumo Teismo sprendimas sujungtose bylose C-187/01 ir C-385/01, *Hüseyin Gözütok* [C-187/01] ir *Klaus Brügge* [C-385/01], 27 ir paskesni punktai).
 17. Kaip nustatyta Direktyvos (ES) 2016/680 8 straipsnio 1 dalyje, duomenų tvarkymas yra teisėtas tik tada, kai jis grindžiamas Sąjungos teise. Direktyva (ES) 2016/680, kaip nurodyta jos 2 ir 93 konstatuojamosiose dalyse, taip pat siekiama apsaugoti fizinių asmenų „pagrindines teises ir laisves“. Pagal Direktyvos (ES) 2016/680 25 konstatuojamąją dalį atsižvelgti į „pagrindines teises ir laisves“ privaloma ir keičiantis duomenimis su Interpolu. Šengeno konvencijos 54 straipsnis ir Pagrindinių teisių chartijos 50 straipsnis – tai Sąjungos teisė, Pagrindinių teisių chartijos 50 straipsnis – Sąjungos teisėje įtvirtinta pagrindinė teisė. Pagal Pagrindinių teisių chartijos 51 straipsnio 1 dalį jos nuostatos taikomos valstybėms narėms tik tais atvejais, kai šios įgyvendina Sąjungos teisę. Tačiau ir įgyvendindamos direktyvas valstybės narės taiko Sąjungos teisę (2017 m. balandžio 5 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Baldetti*, C-217/15 ir C-350/15, 16 punktas; 2013 m. vasario 26 d. Teisingumo Teismo didžiosios kolegijos Sprendimas *Akerberg Fransson*, C-617/10, 25 punktas).
 18. Tai reiškia, kad Direktyvos (ES) 2016/680 8 straipsnio 1 dalyje minimas duomenų tvarkymas gali būti teisėtas tik tuo atveju, jei jis suderinamas su Šengeno konvencijos 54 straipsniu ir Pagrindinių teisių chartijos 50 straipsniu bei su SESV 21 straipsniu.
 19. Persiunčiant prašymą suimti ir išduoti *Red notice*, tvarkomi asmens duomenys, kaip tai suprantama pagal Direktyvą (ES) 2016/680.

20. Kaip nustatyta Direktyvos (ES) 2016/680 2 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su 1 straipsnio 1 dalimi, asmens duomenys tvarkomi „nusikalstamų veikų prevencijos, tyrimo, atskleidimo ar baudžiamojo persekiojimo už jas arba bausmių vykdymo, be kita ko, apsaugos nuo grėsmių visuomenės saugumui ir jų prevencijos, tikslais“. (**orig. p. 10**)
21. Pagal Direktyvos (ES) 2016/680 3 straipsnio 1 punktą asmens duomenys – tai bet kokia informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybę galima nustatyti. Duomenų tvarkymas, kaip jis apibrėžiamas Direktyvos (ES) 2016/680 3 straipsnio 3 punkte, tai „bet kokia automatizuotomis arba neautomatizuotomis priemonėmis su asmens duomenimis ar asmens duomenų rinkiniais atliekama operacija ar operacijų seka, kaip antai rinkimas, įrašymas, rūšiavimas, sisteminimas, saugojimas, adaptavimas ar keitimas, išgava, susipažinimas, naudojimas, atskleidimas persiunčiant, platinant ar kitu būdu sudarant galimybę jais naudotis, taip pat sugretinimas ar sujungimas su kitais duomenimis, apribojimas, ištrynimasis arba sunaikinimas“.
22. Nagrinėjamu atveju šios sąlygos įvykdytos. *Red Notice* esančių duomenų perdavimas į nacionalines ieškomų asmenų sistemas tikslas – baudžiamasis persekiojimas už nusikalstamas veikas ar bausmių vykdymas, tiesa, trečiosios valstybės prašymu. Tai yra informacija apie fizinį asmenį, kurio tapatybę galima nustatyti. Perduodant duomenis, jie išsaugomi. Be to, asmens duomenys yra ir naudojami, nes nacionalinėje ieškomų asmenų sistemoje esančiais duomenimis remiamasi vykdant ikiteisminį tyrimą, siekiant atitinkamą asmenį suimti ir prireikus perduoti jį trečiajai valstybei.
23. Tačiau jei duomenų tvarkymas būtų teisėtas tik tuo atveju, jei jis suderinamas su Šengeno konvencijos 54 straipsniu ir Pagrindinių teisių chartijos 50 straipsniu bei su SESV 21 straipsnio 1 dalimi, prašymai dėl paieškos valstybėse narėse turėtų būti panaikinti. Direktyvos (ES) 2016/680 7 straipsnio 3 dalyje šiuo klausimu nustatyta, kad paaiškėjus, jog buvo persiūsti neteisingi asmens duomenys arba asmens duomenys buvo persiūsti neteisėtai, duomenų gavėjas turi būti nedelsiant apie tai informuotas. Tokiu atveju tie asmens duomenys pagal Direktyvos (ES) 2016/680 16 straipsnį ištaisomi ar ištrinami arba apribojamas jų tvarkymas. Tačiau tai nėra daroma.
24. Interpolas duomenų neištrina. Visos valstybės narės yra Tarptautinės kriminalinės policijos organizacijos (Interpolo) narės. Tam, kad Interpolas galėtų atlikti savo misiją, jis gauna, saugo ir platina asmens duomenis, taip padėdamas kompetentingoms institucijoms užkirsti kelią tarptautiniam nusikalstamumui ir su juo kovoti. „Todėl tikslinga stiprinti Sąjungos ir Interpolo bendradarbiavimą skatinant (**orig. p. 11**) veiksmingai keistis asmens duomenimis, kartu užtikrinant, kad automatizuoto asmens duomenų tvarkymo atveju būtų paisoma pagrindinių teisių ir laisvių. Jei asmens duomenys perduodami iš Sąjungos Interpolui ir šalims, kurios yra paskyrusios Interpolo narius, turėtų būti taikoma ši direktyva, visų pirma nuostatos dėl tarptautinio duomenų perdavimo. Šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis specialioms taisyklėms, nustatytoms Tarybos bendrojoje

pozicijoje 2005/69/TVR ir Tarybos sprendime 2007/533/TVR“ (Direktyvos (ES) 2016/680 25 konstatuojamoji dalis).

25. Nematyti, kad būtų įgyvendinamas Direktyvos (ES) 2016/680 40 straipsnis („Tarptautinis bendradarbiavimas asmens duomenų apsaugos srityje“), *Bundesregierung* (Federalinė vyriausybė), kaip išplaukia iš atitinkamų atsakovės pastabų, to netgi nenori. Tokios tarptautinės organizacijos, kaip antai Interpolas, atžvilgiu reikėtų imtis tinkamų priemonių
- a) sukurti tarptautinius bendradarbiavimo mechanizmus, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos veiksmingai užtikrinti asmens duomenų apsaugos teisės aktų vykdymą;
 - b) teikti tarptautinę savitarpio pagalbą užtikrinant asmens duomenų apsaugos teisės aktų vykdymą, be kita ko, teikiant pranešimus, perduodant nagrinėti skundus, padedant atlikti tyrimus ir keičiantis informacija, jeigu taikomos su asmens duomenų bei kitų pagrindinių teisių ir laisvių apsauga susijusios tinkamos apsaugos priemonės;
 - c) atitinkamus suinteresuotuosius subjektus įtraukti į diskusijas ir veiklą, kurių tikslas – prisidėti prie tarptautinio bendradarbiavimo užtikrinant asmens duomenų apsaugos teisės aktų vykdymą;
 - d) skatinti keistis asmens duomenų apsaugos teisės aktais ir šios srities praktikos pavyzdžiais, įskaitant jurisdikcijos konfliktus su trečiosiomis valstybėmis, ir juos dokumentuoti. (orig. p. 12)
26. Šiais klausimais jokios informacijos nėra.
27. Direktyvos (ES) 2016/680 36 straipsnyje, kaip ir jos 37 straipsnyje, reglamentuojamas tik duomenų perdavimas Interpolui. Direktyvoje (ES) 2016/680 nereglamentuojamas atvirkštinis atvejis, kai **Interpolas perduoda duomenis valstybėms narėms**. Šiuo požiūriu Direktyvoje (ES) 2016/680 yra reglamentavimo spraga, kurią reikia užpildyti. Jei Interpolas, nepaisydamas *non bis in idem* principo, nenutrauks *Red Notice* esančių duomenų perdavimo valstybėms narėms ir nepasirūpins, kad duomenys kuo skubiau būtų ištrinti, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas turi didelių abejonių, ar tarptautinė organizacija „Interpolas“ yra patikima organizacija duomenų apsaugos prasme. Dėl šio nepatikimumo galiausiai kyla klausimas, ar dėl trūkstamų garantijų Interpolo pusėje valstybės narės neturėtų visiškai atsisakyti su juo bendradarbiauti, nes tik taip galima užtikrinti laisvą judėjimą Europos Sąjungoje. Juk tik taip Sąjunga gali sukurti laisvės erdvę ir garantuoti, kad asmenys galės laisvai judėti (žr. SESV 67 straipsnį). Kadangi ES viduje *Red Notices* akivaizdžiai nekoordinuojami, o vienodo reglamentavimo pagrindo nėra, valstybių narių piliečių laisvę galima užtikrinti tik pasitraukiant iš Interpolo.
28. Direktyvos (ES) 2016/680 64 konstatuojamojoje dalyje pateikti paaiškinimai, kad, jei asmens duomenys perduodami iš Sąjungos duomenų valdytojams, duomenų

tvarkytojams ar kitiems gavėjams trečiosiose valstybėse arba tarptautinėms organizacijoms, dėl to neturėtų sumažėti Sąjungoje šia direktyva fiziniams asmenims numatytos apsaugos lygis (žr. Direktyvos (ES) 2016/680 35 straipsnio 3 dalį) ir net tais atvejais, kai asmens duomenys toliau perduodami iš tos trečiosios valstybės ar tarptautinės organizacijos duomenų valdytojams arba duomenų tvarkytojams toje pačioje arba kitoje trečiojoje valstybėje ar tarptautinėje organizacijoje, tai turi būti taip pat taikoma asmens duomenims, kurie valstybėms narėms perduodami iš trečiosios valstybės ar tarptautinės organizacijos, kaip antai nagrinėjamu atveju Interpolo. Antraip **neužtikrinamas Direktyva (ES) 2016/680 numatytos apsaugos lygis. (orig. p. 13)**

29. Atitinkamas koordinavimas būtų įmanomas valstybei narei verbaline nota susitarant su kitomis valstybėmis narėmis, kaip traktuoti tokius *Red Notices*, tačiau nagrinėjamu atveju atsakovė <...> to nenori.
30. Priešingu atveju reiktų užtikrinti, kad Tarptautinės kriminalinės policijos organizacijos (Interpolo) pranešimuose apie paiešką (*Red notices*), gautuose iš valstybių, kurios nėra Šengeno konvencijos Susitariančiosios Šalys, esamus duomenis valstybės narės turėtų teisę toliau tvarkyti tik tada, jei ES nepriklausanti valstybė pranešimu apie paiešką išplatino prašymą suimti ir išduoti, kuris nepažeidžia Europos teisės.
31. Pagrindinės bylos baigtis priklauso nuo atsakymo į prejudicinius klausimus. Juk jei turi būti taikomas *non bis in idem* principas ir tolesnis trečiosios valstybės naudojant *Red Notice* pateiktas perspėjimas valstybėse narėse būtų neteisėtas, visos valstybės narės neturėtų teisės šio *Red Notice* tvarkyti, o pareiškėjo teisė laisvai judėti Europos Sąjungoje ir Šengeno erdvėje būtų užtikrinta. Ar tai įmanoma pasiekti išstojant iš Interpolo, ar Europos Sąjungos Teisingumo Teismui toliau atitinkamai plėtojant Direktyvą (ES) 2016/680, būtų kitas klausimas, pateikiamas sprendimo rezoliucinėje dalyje.

III.

32. Teisminis ginčas yra skubus (žr. Teisingumo Teismo procedūros reglamento 107 straipsnio 2 dalį).
33. Skuba visų pirma susijusi su pareiškėjo amžiumi. Pareiškėjas gimęs 1937 m. lapkričio 17 d., jam jau yra suėję 80 metų. Kol byla nebus išspręsta, pareiškėjas praktiškai negali išvykti iš Vokietijos teritorijos. JAV ir Vokietijos baudžiamojo persekiojimo institucijos tyrimą prieš pareiškėją atlieka nuo 2008 m. Nėra pagrįsta iš pareiškėjo tikėtis, kad jam bus priimtinas mėnesius ar metus trunkantis procesas, **(orig. p. 14)** net jei prašymą priimti prejudicinį sprendimą dėl nuolatinės perkrovos bylomis teismas galėjo pateikti tik dabar.

IV.

34. <...>

<...>

DARBINIS VERTIMAS